

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Maresma letal

La història. Barkley Cove, Carolina del Nord, USA, 1962-1990. Kya, nena d'uns 10 anys, sobreviu sola enmig dels aiguamolls pantanosos entre els animalons, passen els anys i coneix Tate, un adolescent que l'ensenya a llegir, però en anar-se'n a la universitat, Kya es troba sola fins que coneix Chase Andrews, que la flirteja...

Les formes. Per moments, els inicials i els salts temporals de la pel·lícula d'avui, l'acció dramàtica apuntaria a un melodrama naturalista estil "L'infant salvatge" que François Truffaut dirigia en 1970. Sí, però no. "La chica salvaje" ('Where the Crawdads Sing', Allí on canten els crancs) és molt més ambiciosa en l'argument, però menys rigorosa en l'estructura narrativa i en els aleatoris

girs de guió. Basant-se en la novel·la (ves a saber si autobiogràfica) de l'entomòloga Delia Owens, la guionista Lucy Alibar ordeix un relat que traspua un soterrat conflicte social (l'individu contra la societat i a l'inrevés), ahora que desvetlla l'enfrontament entre natura i civilització. Amb aquest vast ventall temàtic, Olivia Newman (New Jersey, 39 anys) embastia un film de caire tan nostàlgic com vindicatiu. En les dues hores i escaig de "La chica salvaje", la pantalla s'inunda de soliloquis (l'inter-

mitent 'veu en off' de la protagonista), d'escenes properes al document zoològic i d'altres moments on el despertar de la sexualitat adolescent i els desencontres sentimentals deixen el relat en un estat d'ambigua intriga. És quan Olivia Newton juga al thriller policíac i a la pel·li de judicis, amb advocats, fiscals i jutges que podrien marejar la perdiu. És el plom que du a les ales semblant hibridació genèrica. Aleshores és quan la foto-

gènia i la il·lustració musical s'endinsen en els aiguamolls i la maresma dels mals averanys per tal de rellançar l'atenció, ja dispersa, de l'espectador. Per arribar al desenllaç, vist i no vist, de desassossegant clausura. Pel que respecta als intèrprets, convé parar bona atenció a la críptica Daisy Edgar-Jones, ¿una mantis religiosa?

El fons. La Natura

no és ni bona ni dolenta, és cíclicament vindicativa.

La imatge. Kya envoltada per una espiral, un remolí de fulles i insectes enmig l'aiguamoll pantanós.

La frase. "A veces me siento tan invisible que no sé si estoy aquí", que somica una Kya, més que solitària, gairebé autista. La invisibilitat social és una forma de càstig infringit als marginats.

La recomanació. Interessats en melodrames socials amb sentiment naturalista.

'La chica salvaje'

Directora:
Olivia Newman.
Intèrprets: Daisy
Edgar-Jones,
Garret Dillahunt,
David Strathairn,
Harris Dickinson,
Joy Saint. EUA,
2022. 126'.
JCA Alpicat